

Як живеш, гпйбинко?

Зберегти лікарню для людей

Міст через річку Горинь.

Сторінками історії...

Минуле Степань має давню і цікаву історію. На його долю випадали часи розквіту й занепаду. Було воно і столицею уйденого князівства, і власністю князів Острозьких, і володінням центром Рівненського повіту, навіть районним центром. Степань належить до найдавніших поселень Волинського Полісся. Кам'яні знаряддя праці, знайдені на його околицях, свідчать про наявність тут людського життя ще в сиву давнину. Розташований він був на дуже вигідному торговому шляху. З усіх усюд з'їжджалися на степанські ярмарки купці, везучи сюди заморські товари, а в Степані купували біле, як перкаль, полотно, чарівні вироби місських вишивальниць, вироби гончарів, бондарів, зброрарів. Спочатку містечко охороняв дерев'яний, а потім мурований кам'яний замок, що був фортецею з високими земляними валами, дубовими частколами, вежами, бійницями. Мав він підвісний міст, омивався водами Горині. Були тут і численні підземні ходи. Степанський замок і всі володіння переходили від одного князя до іншого. Матки належали Заславським, Сангушкам, Гольшанським, Острозьким, Любомирським, Потоцьким. Через шлябні зв'язки Потоцьких із графом Ворцеллем містечко перейшло в його володіння. Особливо його цінністю були культові споруди, які відігравали важливу роль у житті Степаня. З історичних джерел відомо, що колись тут було чотири церкви, старовинна обитель – Михайлівський монастир. Свого часу він був відомий далеко за межами Волинського Полісся не тільки як релігійний центр, покликаний змицтовати православну віру, а й важливий осередок освіти, науки, літератури, культури. Степанці від давпрадіда передають односельцям оповіді про те, що степанськими валами милувався шведський король Карл XII, славетний месник Северин Наливайко, народний герой полковник Іван Богун. Вулицями Степаня ходив російський письменник Олександр Купрін, інші відомі особистості.

Опорна школа – це новий, кращий рівень освіти

У рамках реформи децентралізації в Україні реалізують потітний проект зі створення опорних шкіл – навчальних закладів майбутнього з сучасним матеріально-технічним забезпеченням і високою якістю освіти. На Сарненщині першою зі звичайних загальноосвітніх навчальних закладів в опорні перевтілюється Степанська ЗОШ ІІІ ст. У підпорядкуванні вона має 5 філій – це початкові школи сіл Мельниця, Дворець, Тру-

ди, Калинівка, смт Степань. А доїжджає в опорний заклад 78 дітей. Спробували з'ясувати, як він змінився після реорганізації, якими є основні переваги такого реформування.

– Кошти, що виділили з Державного бюджету на реорганізацію школи в опору, використовуємо, щоб зробити заклад сучасним освітнім центром, – розповідає директор Тетяна Романцова. Загалом отримали 3685200 грн освітньої субвенції, з них 214 тис. 604 грн спрямували на проект із заміни даху, утеплення фасаду з енергозберігаючими панелями. Решту, а це 3470596 грн, використовуємо за цільовим призначенням – обладнуємо за надсучасними вимогами 8 кабінетів, шкільний тир, закупимо інтерактивні комплекси тощо. Частина сучасного обладнання для учнів початкової ланки спрямуємо у філії.

Цього року додатково отримали з районного бюджету 40 тис. грн на ремонт стоків внутрішніх вінералень. Торік орієнтовно 300 тис. грн освітньої субвенції освоїли на ремонт фойє, заміну віхдних дверей, парту у шкільних класах, реконструкцію туалетів тощо. За сприяння батьків, благодійників облаштували новий клас для учнів 5 класу, вчительську для вчителів початкової ланки, замінили в окремих класах двері.

Ми пройшлися коридорами одиннадцятирічки, поспілкувалися з учителями, дітьми, побачили класні кімнати. Безумовно, школа поітньо змінюється, мало-помалу набуває сучасних обрисів. До кінця поточного року планують освітню ще 3470596 грн, що надійшли з держбюджету. Тож попереду ще чимало перетворень. Однак є проблеми, що турбують як учителів, так і учнів та їх батьків. Це нестача підручників. Найбільше навчальних посібників не вистачає у 1 і 4 класах. Частина батьків купували за власні кошти. Крім того, утримують два шкільні автобуси, бо дітей, які проживають у селах, довозять у Степанську ЗОШ. У планах директора побудувати гараж для спецтехніки, бо нині стоїть просто неба.

Завдання опорної школи – дати добрі знання всім учням незалежно від того, де вони проживають, – у селищі чи невеличкому селі. Тому в такому закладі акумулюють технічний потенціал і потужний педагогічний колектив. Київські філософи казали, що не дай Боже жити в епоху змін. А це – величезні зміни, утім, переконана, що тут з ними впораються. Зрештою, позитивні напрацювання вже є.

Лікують понад 15 тисяч громадян у КЗ «Степанська районна

лікарня» поспілкувалися з головним лікарем Аллою Скачко. Медзаклад обслуговує жителів Степанської селищної ради, до якої входять села Грушівка, Дворець, Калинівка, Мельниця, Степань, Груди (орієнтовно 5665 чоловік); також лікують жителів Великовербненської, Коростської, Кричильської, Кузьмівської сільських рад. Крім того, медичну допомогу в КЗ «Степанська РЛ» отримують мешканці сіл Гута Костопільського району та Малинська – Березнівського. Отож лікарня обслуговує понад 15000 жителів. Ні для кого не секрет, що впродовж декількох років жителі селища борються за збереження КЗ «Степанська РЛ». Заклад функціонує понад 60 років. Впродовж останніх літ його намагаються реорганізувати чи, можливо, ліквідувати, аргументуючи це медичною реформою, оптимізацією ліжкового фонду, скороченням штату тощо. Однак і головний

Більшість обладнання застаріле й потребує модернізації. Також треба придбати УЗД-апарат, пральну машинку, що вишла з ладу. Однак основною проблемою є фінансове забезпечення. На листопад і грудень коштів на оплату заробітної плати працівників немає.

Дбають про хворих, самотніх, знедолених

Якщо зношується взуття або одяг – їх викидають. А як бути, коли нікому не потрібними стають люди? У них немає житла, роботи, і найголовніше – здоров'я. Для таких створюють спеціалізовані заклади. У Степані діє відділення стаціонарного догляду Сарненського

Варто зауважити також, що їм допомагають і небабуди країни. Скажімо, нещодавно жителі Великовербненської, Коростської, Малинської сільських рад передали Територіальному центру сілгосп-продукти. Таких випадків благодійності чимало.

Тримають курс на об'єднання громади

Такою новиною поділився очільник громади Віктор Коротчук. Степанці хочуть об'єднатися з

У пологовому відділенні КЗ «Степанська РЛ».

Малинським Березнівським району, Гутію - Костопільським, Кузьмівкою - Сарненським з центром у Степані. Надіслали в органи місцевого самоврядування цих населених пунктів пропозиції щодо об'єднання, провели зустрічі з громадами, чекають відповідей. Та не сидять склавши руки, вирішують актуальні проблеми жителів сіл, що входять до складу Степанської селищної ради. «Це потрібно зробити до створення ОТГ, щоб потім допомагати

селем, з якими об'єдналися», – зауважує Віктор Анатолійович. Вже замінили дах, вікна, двері у ДНЗ «Льонюк», на завершальному етапі роботи із заміни вікон у дитсадку «Калинка» (у перспективі – дах і система теплоізоляції). Кошти на це отримали з обласного бюджету за сприяння голови обласної ради Миколи Драганчука, депутата обласної ради Ксенії Павлівської. Проектно-кошторисну документацію робили за видатки місцевого. Крім того, впроваджували інші завдання Програми соціально-економічного розвитку населених пунктів. Зокрема освітили вулиці Дорошенка, Довту, незбаром ліквіту завітять у центрі сіл Мельниця, Грушівка. Провели якомий ремонт асфальтеного покриття по Київській, Чорнової, Шевченка. За тиждень розпочнуть ремонт дороги в Мельниці. Впроваджували адміністративне приміщення селищної ради, замінили вікна, двері, підфарбували фасад. Одно слово, поліпшують стан селища, дитсадків, шкіл. До речі, у ДНЗ села Калинівка також планують провести ремонт. Говорив Віктор Анатолійович і про санаторій «Горинь», де хочуть відкрити реабілітаційний центр для учасників АТО. Крім того, в Степані готуються реалізувати інвестиційний проект – випустити мінеральну воду.

Отож, як бачимо, Степань має перспективи розвитку. Більш шанси отримає після об'єднання. Чи відбудеться воно таким чином, як хочуть степанці, покаже час. Зараз же головне зберегти, що мають. Адже все це комунальне майно (садочки, школи, лікарні, дороги тощо) спільне та належить громаді. Дбаючи про нього, дбають і про благополуччя людей.

Ольга ЛОТЮЦЬКА.
Фото Едуарда КОЛЯДИЧА.

Тиха година в ДНЗ «Калинка».

Мешканці територіального центру соціального обслуговування.